

In dankbare herinnering aan

Geertruida Maria ter Brake - Altena

weduwe van

Gradus Johannes Engelbertus ter Brake

* Hengelo, 6 mei 1938 † Hengelo, 7 mei 2000

Partir c'est mourir un peu: vertrekken is een beetje sterven. Dat is er met ons gebeurd bij het overlijden van Ma. Wij waren nog bezig om het overlijden te verwerken van Pa op 10 december 1998. Vooral ons ma had het er erg moeilijk mee en soms kon ze zeggen : " Ik wou dat ik ook maar bij Pa was". Toch heeft ze het leven weer opgepakt en was ze weer volledig onze Ma. Zeer zorgzaam en voor haar kleinkinderen, al was het maar kort, een fantastische Oma en voor ons een geweldige Moeder.

Als kinderen kunnen we het het beste verwoorden in een gedicht.

Haar laatste reis.

Ze ontving ons nog zo kort geleden,
Sprak van haar plannen, als altijd.
Het uur was al snel vergleden,
Bij innige gezelligheid.

Ze lachte om de laatste grappen,
Maar beide ogen stonden moe;
Schoof het gordijn reeds langzaam toe,
Wat ze aan niemand zou verklappen?

Haar leven was fijnzinnig spel.
In een decor wat liefde heet;
Zo bleef ze meester over leed,
Dat ze bestreed, zo uiterst fel.

Ze was alleen bij het slotaccoord;
Wij mochten haar niet meer omringen.
Zij ging op reis, zonder te dwingen,
Zonder te eisen 't laatste woord.

Maar wij voelen, toen zij werd opgeheven,
Heeft zoveel liefde haar omgeven,
Dat leegte zacht werd opgevuld;
Zij mocht vertrekken zonder schuld.

Ma, bedankt voor alles en wij hopen dat je de rust en de vrede hebt gevonden, samen met Pa.

Wij bedanken u allen hartelijk voor uw belangstelling en medeleven, betoond na het overlijden van onze moeder en oma.

Jan en Maaïke
Niels
Henk en Ingrid
Rens